(eines Helden) R. 6,79,10. = शब्दी उनुराजि: Beifalleruf AK. 1,1,5,11.
H. 1403. = तार्शब्द Med. d. 36. — 2) Ohrenklingen Med. Suça. 2,360,20.
— 3) N. pr. eines Kakravartin Vjupp. 92.

प्रणादक (wie eben) adj. P. 8,4,14, Sch.

प्रणाम (von नम् mit प्र) m. Verbeugung, Verneigung, ehrfurchtsvolle Begrüssung: प्रणामं द्राणाक्रययोनीत्याद्रतिमवाकरात् MBu. 1, 5384. 3, 11471. R. 1,26,10. 65,20. Spr. 558. Vier. 82,18. Katels. 2, 52. 15, 13. 28,79. 41,30. 44,8. विद्तित 48, 120. Riéa-Tar. 3, 206. साष्टाङ्ग Prar. 30, 2. प्रणाममकराद्वित Mirk. P. 23,88. नम्न 115, 4. स्तुप्रणामिकया Rage. 6,25. कृति Parkat. 91,3. प्रणामाद्र Kumiras. 6,91. शिरः Spr. 3254. प्रणामाञ्चलि 2163. Dagar. in Berr. Chr. 194,8. कृतोचितप्रणामा adj. Katels. 21, 42. अच्युत Verneigung vor Vop. 6,26. सप्रणामम् adv. Çir. 7,8. 28,10. 53,1. 75,15. — Vgl. द्एउ.

प्रणामिन् (wie eben) adj. sich verbeugend, — verneigend vor, verekrend: काञ्च े Spr. 558.

प्रणायक (von 1. नी mit प्र) m. P. 8,4,14, Sch. Führer (eines Heeres)
MBH. 10,54.

प्रणाट्य (wie eben) adj. zu dem man sich hingezogen fühlt: ऋतेवा-सिन् Ind. St. 1, 258. = प्रिप lieb Vop. प्रणाट्य: साधनिन्दित: tadellos Trik. 3, 1, 26. verworfen (असंमती, असंमत) P. 3, 1, 128. Vop. 26, 11. H. 491. an. 3,493. Med. j. 92. Halås. 2,211. जन Buatt. 6,66. = कामवि-वर्जित, अभिलाषविवर्जित frei von Verlangen H. an. Med.

प्रणाली (1. प्र + नाली = नाडी) f. Abzugsgraben AK. 1,2,8,34. H. 1089. HALAJ. 3,63. पयः = कुत्या Med. j. 14. ट्यमृतद्वाष्पं प्रणालीव न-वेद्त्रम् R. 2,62,10. वाष्पं प्रणालीभिश्वित्मृतति Mekke. 158,26. प्रणाल m. dass. AK. प्रणालिका f. dass. HAR. 125. Verz. d. Oxf. H. 128,6, 12. मुकप्रणालिका die Schnanze eines Löffels Schol. zu KATJ. Ça. 52, 4. 408,6 v. u. 586,13. प्रणालिकया so v. a. mittelbar Manide. zu VS. 163,2 v. u. — Vgl. प्रणाडी.

प्रणाश (von 1. नज़ mit प्र) m. das Ausgehen, Aufhören, Verschwinden, Verlust: दीपचतुषा: Suça. 1,110,13. 118,6. धर्मकर्मणाम् 122,16. 2,187, 21. युदमाकं च तुत्प्रणाशं कर्गमि Pankat. 87,19. सर्व (किल्विष) प्रणाश-मुपगच्क्तु Varah. Bru. S. 47,53. ्कृत् 9,14. Verlust im Gegens. zu लिख्य Gewinn 94,15. लब्धप्रणाश der Verlust des Gewonnenen, Titel des 4ten Buches im Pankatantra Pankat. 5,10. 205, 1. Untergang, Tod: कन्यु Brahman. 1,23. R. 3,70,14. Ragh. 14,1. Raga-Tar. 5,438. प्रं विक Nichtzugrundegehen Çat. Br. 3,2,4,20. 3,1,2. द्वतानाम् Pankav. Br. 14,2,6.

प्रणाशन (vom caus. von 1. नम् mit प्र) 1) adj. (f. ई) am Ende eines comp. aufhören machend, vertreibend, vernichtend: दाङ् Suça. 1, 188, 8. सर्वपाप MBH. 1,354. 1028. 12,5598. 13822. Mârk. P. 73, 3. सर्वाग Harv. 1538. जीतिवंश MBH. 1,5640. देख्याप्म 8,442. — 2) n. das Vernichten, Zugrunderichten: विदिष् Rash. 3,60.

प्रियात्तपा und प्रनित्तपा n. nom. act. von नित् mit प्र P. 8,4,33, Sch.

प्राणिधान (von 1.धा mit प्राणि) n. 1) das Anlegen, Auftragen, Ansetzen.
Anwenden u. s. w.: लार्गाप्ति Suça. 1,3,14. लार्गिषध 25,4. नेत्र 29.
11. शस्त्र 362,5. 2,80,11. das Anbringen, Einführen (eines Klystirs)
199,20. 211,3. = श्रमियोग und प्रयोग H. an. 4,179. = प्रयत्न und प्रवेशन Med. n. 190. — 2) rücksichtsvolles Benehmen gegen Imd (loc.), bewiesene Aufmerksamkeit: जानामि प्राणिधानं ते बाल्यात्प्रमृति — ब्राह्मणेषिहर सर्वेषु गुरुबन्धुषु चैव रु MBH.3,17016. प्रणिधानेन धैर्येण द्वपण व्याच मे। मन: प्रविष्ट: 5,3637. UPAG.3. — 3) tiefes Nachdenken, Vertiefung H. 1378. H. an. Med. Halli. 1,128. सी उपस्यत्प्रणिधानेन संतते: स्तम्भनारणम् RAGB. 1,74. योग्या 8,19. 74. 14, 72. Катніз. 1,55. 27,61. 32.
185. ईस्र Vertiefung in Jogas. 1,23. 2.1. Vedantas. (Allah.) No. 129. देवता H. 82. — 4) bei den Buddh. Gebet, Bitte Vjutp. 23. 24. Lot. de la b. 1. 335. 551. वाधि UPAG. 12.

प्रांपि (wie eben) m. 1) das Auspassen, Spioniren (= श्रवधान Вилв. zu AK. ÇKDa.): श्रमात्पर्ता प्रापिधी राजपुत्रस्य लत्तपाम् MBu. 12,2155. das Aussenden (von Spionen): चार् R. Gobb. 1,4,103. 5,90,27. — 2) Bitte AK. 3,4,48,102. H. an. 3,346. Lot. de la b. 1. 355. 551. — 3) Auspasser, Kundschafter, Späher AK. 2,8,4,13. 3,4,48,102. H. 733. H. an. Med. dh. 34. Halâj. 2,270. M. 7,153. 223. 8,182. MBu. 3,16315. 12, 2603. Ragii. 17,48. Kumaras. 3,6. 17. Pankat. III, 38. Râga-Tab. 6,82. Hit. 88,8. दियुद्ध्याधीमृता Pankat. 172,6. — 4) Begleiter, Diener Meu. — 5) N. pr. eines Sohnes des Brhadratha MBu. 3,14164.

प्राणिधेय (wie eben) adj. 1) einzusiihren (ein Klystir) Suça. 2,210,11.

— 2) auf Kundschast auszusenden: चार् MBu. 12,2155. 2605.

प्रणिनीषेण्य (vom desid. von 1. नी mit प्र) adj. zum Führen oder Beginnen bestimmt: শ্ৰক্: Pańkav. Ba. 11,5,1. 14.3,4.

प्राणिन्दन und प्रनि^o n. nom. act. von निन्दू mit प्र P. 8,4,33, Sch. प्राणिपतन (von 1. पत् mit प्रणि) n. das Niederfallen vor Jmd, das sich-Jemand-zu-Füssen-Werfen Spr. 1720.

प्राणापात (wie eben) m. Fussfall, demüthige Unterwerfung (mit dem gen.) H. 1503. Halâs. 4,64. Bhag. 4,34. MBh. 1,6825 (प्राणापातेन zu lesen). 3,15199. 5,54. 1522. 2153. 2156. 12,3822. fg. 13,569. ेगत 4636. 14,1883. R. 1,37,10 (38,11 Gora.). Spr. 442. 1838. Vikram. 34,4. Mâlav. 58. Kumâras. 3,61. Ragh. 3,25. ेप्रतीकार: संरम्भा कि मुकात्मनाम् 4,64. Gir. 11, 2. Mâre. P. 63,48. 77,30. Рамбат. 231,5. Çайк. zu Bṛh. Âr. Up. S. 134. Am Ende eines adj. comp. f. হ्যा Vikram. 46.

प्राणिपातर्स (प्र॰ + र्स) m. der an Unterwerfung Gefallen Findende, Bez. etnes über Waffen gesprochenen Zauberspruchs R. Gorn. 1,31,5.

प्रणिपातिन् (von 1. पत् mit प्रणि) adj. sich zu Füssen werfend, sich unterwerfend MBs. 5, 2654.

प्राप्ति (1. नी mit प्र) 1) m. Führer P. 3,2,61, Sch. नृपामक् प्रापीर्सत् TBa. 2,4,7,3. यज्ञानाम् AIT. Ba. 2,34. ÇAT. Ba. 1.4,8,10. Vgl. तिथि , दिन . — 2) f. nach Sh. so v. a. प्रापीयमाना (स्तुति): उ्मा उं ते प्राप्योई वर्धमाना मनीवाता श्रद्य नु धर्मिणि रमन् १, v. 3,38,2.

प्रैणोत partic. s. u. 1. नी mit प्र. f. 1) pl. प्रणीता: (sc. श्रापः) das (am Morgen der Feier) herbeigeholte Wasser, Weihwasser Çat. Ba. 11.1, \$,2. 2,6,1. 12,9,8,8. Âçv. Ça. 1,1. Kâts. Ça. 1,3,43. 2,2,8. प्रणीताकां ले so v. a. प्रणीतानां प्रणयनकाले Çâñkh. Ça. 4,7,1. 18,24,30. Vgl. u.

59